

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 7. Felicis Buchii theses pro Cleri Gallicani doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. „in tabulis, aut commentariis eradi
 A.C. 1682. „jussit: Censuram ipsius cum censura
 „Sanctarelli, quamprimum typis ex-
 „cudi publicisque juris fieri mandavit.

§. VII.

*Felicis Buchy theses pro Cleri Galli-
 cani doctrina.*

*Hode loc. cit.
 Bibl. Carmel.
 t. I. p. 466.*

Haud minores tumultus Romæ con-
 citabat Felix Buy alias Buhy Gal-
 lus, Cabillonensis Carmelita ac Sorbonæ
 Doctor: Hic jam anno priori die quarta
 Decembris omnium primus Præside
 Magistro Joanne Gerbailio per sex ho-
 ras in publica disputatione Cleri Gal-
 licani propositiones sustinuit, ac præci-
 pue Parisiis has theses propugnavit: *le-
 gibus Ecclesiasticis Papam esse subiectum;
 eum nec semper dispensare posse in Canonibus,
 nec ab eo Reges deponi, nec imponi tribu-
 tum Clerico Gallicano posse: Episcopos
 suam jurisdictionem habere a Deo, Facul-
 tatem Theologicam Parisiensem parum cau-
 rare, utrum Papa sit infallibilis, aut supra
 Concilium, ac denique jus Regalium non
 esse usurpationem nec chymeram.* Hæ The-
 ses missæ fuerunt Romam unacum de-
 fendentis responsionibus, quæ adhuc
 magis Romanam Curiam offendebant,
 quam ipsæ theses. Paulopost Lubelli-
 nio Carmelitarum Maubertinorum Priori

a Commissario Generali injunctum, ut **Sæc. XVII.**
 Buhyum comprehendi curaret, eique **A. C. 1682.**
 insinuaret, quod per sententiam ab In-
 nocentio XI. latam interdicto subjectus
 esset. Hujus decreti rumor brevi
 ad Parlamentum delatus est, quo ur-
 gente Franciæ Rex hoc anno die vige-
 sima quinta Januarii præfato Priori se-
 vere inhibuit, ne hanc interdicti pœnam
 exequi auderet. Parendum erat Re-
 gis mandato, ut igitur novis tumulti-
 bus fomes subtraheretur, discedere jus-
 sus est Buhyus Lugdunum, qui tamen
 ibidem in Metropolitana Ecclesia ad S.
 Joannem ex Cathedra non quidem sine
 unanimi omnium applausu, interdicto
 tamen irretitus ad populum dixit, quo
 comperto ejus Superiores illum tan-
 quam Virum inobedientem, ac censuræ
 Pontificiæ contemptorem condigna pœ-
 na mulctare decreverant, eodemque
 tempore seu feria secunda post Domini-
 cam Passionis Romæ Pontificias acce-
 perunt literas, quibus Pater Buhyus
 omnibus privilegiis Regularium per sum-
 mos Pontifices concessis exutus, inca-
 pax ad munia Ecclesiastica, omnique
 suffragiorum jure privatus a Papa de-
 nuntiabatur, indicta Superioribus ana-
 thematis ac suspensionis pœna, si huic
 sententiæ obluſtari, vel ejus executio-
 nem impediri permetterent. Hoc Pon-
 tificis

C 4

Sæc. XVII. tificis decretum in publico Fratrum con-
 A. C. 1682. fessu prælectum Superiores Carmelite
 die quarta Aprilis ad acta retulerunt.
 Paucis vero interpositis diebus Achil-
 les Harlæus Regius Procurator Parla-
 mento libellum supplicem porrexit, in
 quo hunc Religiosum injuste damnatum
 declaravit, eoquod nil ab usu Regni, nil
 „ab Evangelio, Conciliis, antiquis Pon-
 „tificum & Patrum decisionibus alie-
 „num propugnasset, his addidit, con-
 „demnationem Pontificiam Inquisitio-
 „nis speciem præferre in Regnum ne-
 „quiter invehendæ, hunc Religiosum,
 „utpote Regis subditum, non posse ju-
 „dicari, nisi coram suis Superioribus in
 „Francia, saltem in *prima*, ut vocant,
 „*instantia*, censuram thesium pertinere ad
 „Facultatem Theologicam & Archiepi-
 „scopum Parisiensem, si quid fidei or-
 „thodoxæ contrarium credatur, ad cu-
 „riam vero, si jura Regis, politica, aut
 „Regni leges violentur. Pontifices
 „nunquam eam sibi spartam vindicasse: „
 His pluribusque aliis in Senatu propo-
 sitis, Achilles mox Maubertinorum Car-
 melitarum Priorem accersiri postulabat,
 ut de gestis hac in re rationem redde-
 ret, suumque librum, in quo Capituli
 acta inscribuntur, mox secum asserret.
 Biduo post Prior cum duobus Sociis
 comparet, atque interrogatus, cur sese
 Regiæ

Regiæ voluntati opposuisset, respondit, Sæc. XVII.
A. C. 1682.
se Regi penitus subjici, ab eo autem minime prohibitum, ne suo Conventui redderentur literarum Roma missarum fasciculi, quos si privata auctoritate suppressisset, obedientiam summo Pontifici denegasset, nec Regi satisfacisset, imperata Romæ suos Religiosos non latuisse, jam occulte murmurantes, quod hæc ipsis pro more non communicarentur, non sine magna prudentiæ carnis ac privati affectus suspicione: inde vero se incitatum fuisse, ut Commissarii Generalis literas remitteret suis Religiosis, easque ad acta referri curaret: quoniam vero Capituli librum non attulisset, caussatus, in eo arcanas Religiosorum caussas contineri, tamdiu in Curia detentus fuit, donec alius Carmelita illum Harlæo exhibuerat. Die autem decima quarta ejusdem Mensis ex Regis jussu Pater Prior ceterique Superiores a Dionysio Talonio Regiarum caussarum Patrono acriter reprehendebatur, quod Pontificias literas in suo Conventu promulgarint, illasque exequi fuissent ausi, cum tamen scirent, nullum decretum exterum publicandum esse in Galliis, nisi prius a Parlamento fuerit recognitum: postea Regii Senatus decretum Carmelitis traditum, vi cuius eisdem sub poena amittendi bona

Sæc. XVII temporalia ac privilegia a regibus concessa injunctum, ut Buhyus sine mora ad Cathedram Theologicam ac penitus in integrum restitueretur, hancque ob causam illico Superiores unacum præfato P. Buhyo Parisiensem Archiepiscopum accederent, ut ab eo Buhyus ad congrua Diæcesis suæ munia obeunda admitteretur. Prælecta hac sententia supremus Curiae Præses Patrem Priorem quidem de neglecto Regis Imperio admonuit, absque ulla tamen verborum acrimonia, imo dolorem haud obscure testatus, quod in illa temporum iniquitate, qua omnis Romanæ Curiae obloquendi occasio avidè prensaretur, scenam hanc viro tam gravi oppido molestam agere coactus esset, *nil amplius superaddam, inquiebat, vel minima exprobratio viro tuæ professionis probo acerba nunquam non exstat; ad ministerium tuum abi, & fac, ut vita tua sit obedientiæ, sicut pietatis existit exemplar.* Præterea Senatus non modo Carmelitis, sed omnibus aliis etiam Religiosis inhibuit, ne ullum decretum, aut suorum Generalium extra Franciam degentium mandatum, si non concernat ordinariam domus disciplinam, exequantur, sine Regiis literis desuper acceptis.